Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25962
Copyright: Admont, Benediktinerstift

uacuis & male dulcoratis detractionū colloquiis castigari atq; adduuiri
frequentiū laudis accendere curemus. Sicūt fr̄s kr̄ī infuturi beatitu
dine seli habitare in domo dn̄i ac ppetuo illū laudi[re] desideram̄.
O porrō nimirū & in hoc seculo quid infuturo quęramus. sollicite p
monstremus. frequentando uidelicet ęcclę limina. & non solū in ca
laudem dn̄i canendo. sed & in omī loco dominationes eius. ea quę
ad laudē glām q; conditoris nr̄i pficiant uerbis pariter & facis osten
dendo. Et ihē inquit proficiebat sapientia. ętate. & gratia apud dn̄m
& homines. Natura uero humanitatis indicat. in qua pficere ad tp̄
uoluit. qui in diuinitate idem ipse est. & anni eius non deficient.
I uxta hominis naturā pficiebat sapientia. non quidē ipse sapientior
existendo quia prima conceptionis hora spū sapientię plenus per
manebat. sed candē qua plenus erat sapientia ęterris ex tempore de
latā demonstrando. Iuxta hominis naturā pficiebat ętate. quia de
infantia ad puericiā. de puericia ad iuuentutē. consueto hominib̄
crescendi ordine pueruit. Iuxta hominis naturā pficiebat gratia. n̄
ipse p accessū temporis accipiendo quod non habebat. sed panden
do donū gratię quod habebat. Et bene eū dictū esset quia ihē pfi
ciebat sapientia ętate & gratia adiunctū est apud dn̄m & homines.
quia quantū pficiente ętate hominibus sapientiae & gratię que
sibi inerat dona patefaciebat. tantū eos ad laudē dī patris semp
exercere cupiebat. pagens ipse quod ęterris agendū pecepit. Luceat
lux urā corā hominibus ut uideant opera urā bona. & glorifi
cent patrē urm̄ qui in celis est. Atq; idō non solū apud homines
gratia & sapientia pficere dicit̄. in quantū ipsi eius sapientiā gra
tiāq; potuerit cognoscere. sed etiā apud dn̄m in quantū ad eius
laudē gloriāq; sapientiā ac gratiā quā in eo cognouerit reuelerit.
C uius beneficiis & muneribus. eternis sit laus & gratarū actio in